

[Breckmann]

EF og i The International Whaling Commission.

Og dog – i politik er ingen omtale at få langt værre end at få dårlig omtale. Her tænker jeg på det nye landsstyres hovedmotiv til at tømme den røde koalition sammen i lagtinget, nemlig det at holde folkeflommen udenfor i opposition. Selv om man håber på det bedste resultat af landsstyrets politik, frygter man dog det værste efter lagmand Dams Olaitale, hvori han bebudede, at alle de løfter, de nuværende landsstyreparter gav før valget, allerede må regnes som brudte, og at alle forsæt om en drejning til det bedre i den økonomiske udvikling efter 500 dage ved magten nu er opgivet.

Hvor det forudgående landsstyre fik advarsler fra det rådgivende udvalg, får dette landsstyre piskene. Hvor vi hørte påmindelser, hører dette bebrejdelser. Udlandsgælden, der var det bærende i de venstredrejede partiers valgagitation, er af lagmanden bekendtgjort at ville vokse med uformindsket styrke til 80 pct. af BNP de næste tre år, samtidig med at foranstaltningerne til nedskæring af det samlede forbrug af udvalget bliver betegnet som for ringe og forkerte.

Vi har ikke godt i vente, men hvem kan vente andet fra en socialistisk koalition? Næppe i her i tinget, der så lyslevende husker socialdemokratiet i spidsen for det danske folk, der stod og gloede ned i afgrunden – for at bruge deres egne ord – for blot fire år siden. Færøske fiskere har fået at vide, at grundlovens ret til frit køb og salg af værdipapirer i denne lovende eksportindustri snart bliver trådt under fode af landsstyret, vel blot en forsmag på en kollektivisering af færøsk erhvervs- og samfundsliv.

Den anden side af færøsk politik, nemlig ændringer i forholdet Færøerne–Danmark, burde dog have opnået en bemærkning i statsministerens tale. De ændringer er i flere tilfælde de samme, som regeringens ledelse her i folketinget har givet mig løfte om ville blive imødekommet fra dansk side. Lad mig nævne et par, før jeg går over til udenrigspolitiske spørgsmål.

Flyvekoncessionen til og fra Færøerne opførte efter 10 års forløb her den 1. oktober og skal genforhandles. Jeg henstiller til trafikministeren, at hans velvilje over for færøsk deltagelse bliver fulgt op af handling, så et færøsk flyselskab kan få sin naturlige del af

den rute, som vel må regnes som en af verdens bedst belagte, og som af velinformede kilder menes at give mindst 50 mill. kr. i bruttooverskud årligt, og det er et kolossalt beløb efter færøske forhold.

Kulturelt og sprogligt er folkekirken egentlig færøsk, men jeg henstiller hermed til ministeren at være lige så positiv som over for mig i foråret, hvis landsstyret skulle beslutte – dog betinget af de nye menighedsråds holdning – at forhandle om en overtagelse af kirken på Færøerne, hvis administration koster blot promiller af vor samlede finanslov.

Overtagelsen af særfor sorgen som helhed er blevet lovet mig af forhenværende socialministre, hvis landsstyret måtte ønske at forhandle om det. Lad mig dog gentage det eneste rigtige i, at vi selv betaler det, som sådan en forandring koster.

Omlægning fra et løbende tilskud til et bloktilskud er den vigtigste ændring i rigsforholdet og fundamentalt for Færøernes varetægtelse af ansvaret for vores egen økonomiske drift. Jeg kan ikke kraftigt nok understrege, at regeringen må holde sit løfte til mig her i tinget om, at bloktilskuddet er baseret på frisindede principper og medfører en overdragelse af hele dispositionsansvaret samt ansvaret for fremtidige udgiftsforøgelser til hjemmestyret. Den gamle ordning må afskaffes, idet den blot bidrager til store krav om gratis ydelser for tilsyneladende halv pris og er hovedårsag til et camoufleret offentligt overforbrug på Færøerne.

Undergrundsspørgsmålet bliver også bragt på bane, regner jeg med, og jeg beder regeringen om at imødekomme landsstyrets synspunkter.

Og så til et par udenrigspolitiske anliggender, som er fælles. Forsvaret har Færøerne fælles med Danmark, og her føler flertallet af Færøernes befolkning, at vor rolle aldrig tages alvorligt nok. Jeg må udtrykke tilfredshed med den modernisering af radarstationen på Sornfelli for omkring 500 mill.kr., der kan bidrage til en følelse af større tryghed gennem styrke i den stille, men stadige magtkamp, som påføres os fra det onde imperium mod øst. I vore lande foregår denne kamp endnu på civilt plan, og vi må stadig gøre de af Kreml styrede og betalte fredsbevægelser til grin, de må standhaftigt bekæmpes med oplysning og afsløres som det, de er, nemlig Pax Sovjeticas lejesvende i karnevalskostu-